

Lockout, der har været her i Landet. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), som indledede denne Forhandling, beskæftigede sig med dette Spørgsmaal og karakteriserede fra sit Synspunkt Lockouten. Der var jo Uenighed mellem ham og det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), og det kan ikke falde mig ind at blande mig i denne Debat. Det er selvfølgelig ikke min Sag her at karakterisere Arbejdsgiverforeningens Handlemaade eller at domme om, hvorvidt den har handlet letsindigt eller med tungt Sind; derom skal jeg heller ikke sige noget. Men naar det ærede Medlem for Ringkøbing sagde, at denne Kamp har vakt megen betydelig Bitterhed, skal jeg give ham fuldstændig Ret deri, og det synes jeg, er det allersørgeligste ved hele denne Kamp. Hvis det er rigtigt, at man fra Arbejdsgivernes Side har ment, at den skulde føres for at skaffe taalelige og ordnede Arbejdsforhold, har man efter min Opfattelse saaet en Sæd, der er vel egnet til at give akkurat de modsatte Frugter. Det ligger nemlig i Sagens Natur, at naar store Kredse af Mennesker faa den Opfattelse, at der er gjort dem Uret, ville de ikke komme til i Fremtiden at nære blide Følelser mod dem, der have gjort dem denne Uret. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds sagde, at han troede nok, at der kunde være berettigede Anker fra Arbejdsgivernes Side, og han mente ogsaa, at der derigennem var opsamlet adskillig Bitterhed hos Arbejdsgiverne, men i øvrigt mente han ikke, at dette kunde motivere Lockouten. Ja, det er muligt, eller rettere sagt, det er højest rimeligt, at der har været Anker fra Arbejdsgivernes Side at rette mod Arbejderorganisationens Optraeden, det vilde være mærkeligt anderledes. Hvad er nemlig Arbejderforeningernes Formaal? Det er ganske naturligt at højne Vilkaarene, hvorunder Arbejderklassen lever, saa meget som gørligt. Det har under den fri Konkurrence vist sig, at den enkelte Arbejder ikke ved egne Kræfter var i Stand til at hævde sin Stilling. Derfor har Arbejderne efterhaanden lært at organisere sig for ved forenede

Kræfter at søge at værne den enkeltes Ret og hæve den samlede Arbejderklassens Niveau. I disse Bestræbelser støde de naturligvis paa en ganske naturlig Modstand hos Arbejdsgiverne. Disse have i lange Tider været vant til egenmægtig at fastsætte Bestemmelserne om Arbejdsordningen, Arbejdstidens Længde og Arbejdslønnen. Og ved den fri Konkurrencens Indførelse her i Landet prædikede man oven i Købet som Evangelium, hvor rart det skulde blive med al Ting, naar man nu fik fuld personlig Frihed. Det er derfor ganske naturligt, at man fra Arbejdsgivernes Side har betragtet Arbejdernes Bestræbelser som et Indgreb i deres Rettigheder og derfor har været misfornøjet med, at Arbejderne saaledes gennem deres Organisationer søgte at tiltvinge sig en bedre Stilling. Men det er lige saa naturligt, at Arbejderne ikke alene have indskrænket sig til at gøre Henstillinger til Arbejdsgiverne om, at der dog burde tages noget Hensyn til deres Krav og Ønsker. Det vilde ogsaa kun lidet nytte, thi Arbejdsgiverne vilde selvfølgelig sige: Vi ville nu en Gang ikke have Forholdene anderledes, end de ere. Derfor have Arbejderne maattet skabe sig en Magt gennem deres Organisationer og benyttet dem til i Forening at sige: Vi ville ikke udføre Arbejdet, naar man ikke vil give os dette eller hint, som vi for Øjeblikket forlange, eller i hvert Fald gøre os visse Indrømmelser, som absolut kræves for, at vi kunne tilfredsstille de nødvendige Krav til Livets Ophold. Det er ganske naturligt. Men naar man gaar til en Kamp som den, der er ført i Sommer, skulde man dog tro, at der var sket noget ganske ekstraordinært, at Forholdene vare blevne saaledes, at Arbejdernes Organisationer baade enkeltvis og samlede vare optraadte saaledes, at der nu ikke var anden Udvej. Dette er i Virkeligheden ikke Tilfældet, hvad jeg om lidt skal vise. Naar det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds i Dag selv indrømmede, at der i store Kredse blandt Arbejdsgiverne længe har fæstnet sig den Opfattelse, at der maatte foretages en Styrkeprøve, saa forstår jeg det saaledes, at Arbejdsgiverne, efter at de ere blevne organiserede, have følt sig paa